

Kompromis mellem de modstridende Ansættelser. Hvorledes vil nu dette Tingss Medlemmer og det eventuelle paagældende Udvalg kunne sikre sig nogenlunde, naar der samtidig foreligger en Række sproglige Ændringer, uden at der gaar længere Tid hen, mod at det, der kommer sproglig frem, i Virkeligheden staar i Modstrid med det, som er Meningen af Loven, og hvor let kan det ikke ske under saadanne Forhold, at der i Virkeligheden indsniger sig netop juridisk Uklarhed i Loven ved de formentlige sproglige Lovbedringer, som Sprogudvalget har tænkt sig? Det er min Betragtning. Jeg tager Hensyn til den Behandlingsmaade, som har udviklet sig her i Tinget. Man bøjer sig her i Livet altid kun imod Tingenes Slutning. Efter at man har forhandlet lang Tid frem og tilbage, kommer den Tingens Tilstand, at Spørgsmaalet bliver, om man vil have Loven, saaledes som den foreligger, eller slet ikke vil have nogen Lov, saa kommer der et Kompromis fra et Fællesudvalg; men skulde der saa kunne gøres sproglige Ændringer, tror jeg, at det let kunde føre til, at Forvirringen blev større.

Ordføreren (Trier): Jeg svarer dertil, at de nævnte Tilfælde ere netop saadanne, hvor et sprogligt Udvalg rimeligvis ikke vil komme til at gøre sig gældende, fordi jeg antager — og jeg nævnte det ogsaa i mit indledende Foredrag — at der er visse store Lovarbejder, om hvilke man maa sige, at de maa gaa deres Gang gennem Tinget uden direkte at komme i Berøring med dette særlige Udvalg. Naar Situationen er saaledes, som det ærede Medlem skildrede den, vil sandsynligvis det Udvalg, som er nedsat i Sagen, ikke gøre Indstilling til Tinget, selv om der fremkommer Forslag fra Sprogudvalget, fordi det ikke er sikker paa derved i Djeblikkets Hast at ramme, hvad der skal rammes gennem Lovens Ord. Man har tilstrækkelig Garanti deri, at det altid er gennem det i Sagen nedsatte Udvalg, at Formaalet skal naas. Det ærede Medlem sagde, at sproglig Klargørelse af den enkelte Paragraf ofte kan frembringe Uklarhed i det hele. Ja, selvfølgelig kan det finde Sted, naar man ikke samtidig med, at man arbejder med Enkeltstederne, har Helheden for Øje; men skal den Sag tages praktisk, maa man spørge: Er det da ikke nu Tilfældet, at den Ændring, hvorved en enkelt Paragraf i et Lovforslag forandres, mangen Gang griber forstyrrende ind i Lovens Helhed? Er der Grund til at mene, at den nuværende Tilstand bliver forværret, naar man særlig er opmærksom paa, at der er en Banfælighed

at løse? Jeg tror, at det blot vil stærpe Nøtapaagivenheden for noget, som — det indrømmes fra alle Sider — i Djeblirket ikke nyder den Opmærksomhed, det burde.

Lauridsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Bluhme: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Høgskbro): Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Lauridsen) har Ordet.

Lauridsen: Den ærede Ordfører indrømmede selv, at man ikke kunde rette i den enkelte Paragraf, uden at tage Hensyn til den samlede Helhed. Naar det er Tilfældet, og det er indrømmet, saa vil jeg sige, at saa vil det sproglige Udvalg faa en ganske særegen Stilling. Det er indrømmet fra Udvalgets Side, at man ikke kan rette den enkelte Paragraf og klargøre den sprogligt uden at lende Sagen i dens Helhed. Er det Tilfældet, saa synes jeg, at Følgen maa være, at enten bliver Udvalget betydningsløst, eller ogsaa kan man lade være at nedsette noget andet Udvalg og indskrænke sig til at nedsette dette Udvalg som det eneste. Derigennem vil man paa en Gang naa at sikre en saglig Behandling og at faa et udjagt, fileet Sprog, som kan være Mønster i alle Henseender. Den ærede Ordfører mente, at ved Love som Fiskeriloven vilde der ikke komme Forslag fra det sproglige Udvalg, fordi man vilde erkende, at det var et systematisk Lovarbejde. Ja, jeg maa sige dertil, at det har man aldeles ingen Sikkerhed for. Det sproglige Udvalg vil have fuld Ret til at fremsætte Forslag, og at Udvalget skulde mene, at det ikke var dets Opgave at rette Sproget i en saadan Lov, har man ingen Visshed for. Derimod har man nogen Visshed for, at hverken det Udvalg, der stöder i vedkommende Sag, eller Tingets Medlemmer under visse Forhold ville være i Stand til at forstaa, om der ikke ved disse Forandringer i Sproget gøres reelle Forandringer.

Formanden (Høgskbro): Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) har Ordet for en kort Bemærkning.

Bluhme: Jeg skal begynde med at gøre en Undskyldning for, at den Bemærkning, der nu fremkom, ikke var saa ganske kort. Det var mig, der bad om Ordet for en kort Bemærkning, men det ærede Medlem